

Hazai gyümölcsstermelők a nagybani piacon: az idei szezonról, a következőről, az árakról, a nehézségekről, a lehetőségekről

Eper, szilva, meggy – melyik megy?

Hasznos-e, vagy a pokolba kívánták a gazdák a nagy tavaszi szeleket? És az áprilisi fagy, a jégeső vajon mit vitt el? Melyik sorban árul a szemfüles gyümölcsstermelő a nagybanin? És vajon mit keresnek a piacon nap mint nap a szlovák és a lengyel kereskedők? Milyenek most a gyümölcsárak? És milyen árfekvés várható a szezon további részében? Összeállításunkból kiderül...

Lajosmizséről érkezik a Budapesti Nagybani Piacra minden este két gazda – Nagy Attila és Vörös Tibor –, egyikük az elit első sorba, a másikat sem sokkal hátrébb, a harmadikban kínálja a portékát. És azonkívül, hogy egy településen lakó földiek, sorsuk is hasonló, bár más és más gyümölcsöt termesztenek. Nagy Attilának eprese és szilvafái vannak, Vörös Tibor több éve meggyfákat nevel. Azonban olyan betyár rossz termésre, amilyen idén tapasztalható a szeszélyes időjárás következményeként, álmukban sem gondoltak. Legközelebb mindketten jégihálót vesznek, hogy könnyebb legyen majd az elkövetkező esztendő.

A piacon mikor milyen áru kapható?

Az eper először fagyot kapott – ez helyből elvitte a termés 15–20 százalékát, majd jött a jégeső, az a maradék 80 százalékától szabadította

meg a termelőt. És bár tavaly és tavalyelőtt már megedzette a lajosmizsei gazdát a zord időjárás (két éve jégeső, tavaly pedig túl sok csapadék esett), azonban mivel idén lecsúszott a megfelelő biztosítás megkötéséről, most futhat a pénze után. Pedig azzal senki nem vádolhatja, hogy lopná a napot: heti hét napból hetet most az epresben tölt – és vele együtt a család –, a naplemente már a volán mögött találja, hiszen el kell érnie a Budapesti Nagybani Piacra a vásárlók este hét órakor kezdődő rohamát. Amely éjfélig tart, utána hajnali 4-ig csendes időszak következik, majd 4 és 6 között jön a reggeli nagy hullám. Igaz, aki ilyenkor vásárol, már jóval nyomottabb árakat talál, mint az éjszakai vevők, viszont a kínálat is mérsékeltebb.

Amíg van magyar gyümölcs, azt keresik a vevők

És most az idejéperárakról: az első sorokban most, június elején ötezer forintot kérnek ládánként a termelők, hátrébb 500-zal, még hátrébb még kevesebbet kínálnak a gyümölcsöt a termelők. 9–10 ezer forintból indult idén az eper, 6–7 ezer forintot termelői árral zárják majd a szezont. Aki az első sorokban árul (ahogy a legjobban ismert: a büfénél), az kerül a legjobb helyzetbe, igaz, ehhez a tavasz beköszöntével már jó előre meg kell váltani a helyet, mert hamar elkel. A piacra járó vevők javára irándó: amint magyar gyümölcs jelenik meg a kínálatban, rögtön visszaesik az import iránt a kereslet, a görög, a spanyol eper olyankor például nem nyerő. Június közepe után azonban, amikor vége a szezonnak, ismét megnő a kereslet a külföldről érkezett termék iránt, ami érthető.

Szilva, te megosztó

Idén a hazai eperrel kapcsolatban

felmerülő gondok eltörpülnek a szilva mellett. Legalábbis a lajosmizsei gazdák nem úgy emlékeznek majd vissza 2011-re, mint a legjobb évek egyikére, sőt... Ugyanis a tavaszi nagy szelek épp virágzás közben érték a növényt, kiszáritották a termést, így vagy tíz százalék gyümölcsöt terem majd egy-egy fa a megszokott mennyiséghez képest. Mindezek ellenére idén sem lesz drága a szilva, egyszerűen azért, mert „a kutyának se kell”, fogalmaz a termelője. Illetve úgy pontosabb, hogy ez a csonthéjas nagyon megosztó növény: van, aki keresi, sokan pedig feléje se néznek. Egyébként az a jó állagú, árulja el a termelő, amelyik már nem zöld, de még nem is puha – ez a legkeresettebb. Mindegy, ha nem viszik a magyar kereskedők, éttermesek, vendéglátósok – majd viszi más. A szlovák és lengyel társaik például mindennapos vendégek a magyar nagybanin, a magyarázat pedig kézenfekvő: náluk, a földrajzi fekvés miatt, minden gyümölcs később ér be. A nagyobb baj, panaszkodják a határokon túlról érkezők, hogy majdnem az összes termés lefagyott a szlovák, lengyel gyümölcsösökben.

Jön a jégiháló

Ha a magyar szilvatermést elfújta a szél, mit szóljon a meggytermelő? Ő ugyanebben a cipőben jár: épp beporzás közben jött a szélvihar, elfújva a méheket, kiszáritva a bibét. A fagykár ezt még tetézi, igaz, az ellen már sejtmegeújító szerekkel védekezhet a termelő. A jég ellen azonban: Lajosmizse környékén az addig megmaradt 20–25 százaléknyi szilvatermés nagyját pusztította el az istenverés. „Jó

lesz az ára” – mondják erre a hozzá nem értők. Valóban, fűzi hozzá a gazda, azonban nincs az az ár, amely behozná az amúgy 30–35 kilós átlagtermést hozó fák esetében azt, hogy most csak 5–10 kiló várható. Nincs mese, döntötték el az idejé károkat látva a lajosmizsei termelők: jövőre jégihálót vesznek, azzal borítva le a gyümölcsöt, hiszen jég esetén nem fizet a biztosító.

A meggy (is) nagyon megy

Végül arról, ami a nagybanin az első sorok sikerének titka. „Komoly termelők kerülnek ide, és ők azok, akik az árakat alakítják” – vélik a lajosmizsei gazdák. Kizárólag a minőség kerülhet az első sorokba, aminek meg is van az eredménye: a fix és visszatérő vevők. Idén is komoly tételeket visznek a szlovákok, a lengyelek, valamint az orosz kereskedők. Úgy tartják a piacon: amint megjelenik az első számóca a soron, rögvest itt teremnek a külföldi vevők. Mert értékes a magyar gyümölcs, hiszen páratlanul zamatos, ízes, és ha az időjárás megkegyelmezne a földeknek, akkor világhírre tenne szert a hazai eper, szilva, meggy, mert egyáltalán nem egyre megy.

